

fattende Dyr undersøge af en examineret Dyrlæge," skal jeg bemærke, at vi have haft mange Overvejelser angaaende denne Sag, vi have forsøgt paa at underhandle med hinanden paa Grundlag af, at der var sat en bestemt Sum for, hvad der kunde fordres fra Statskassen for hvert enkelt Dyr, men forsaavidt som Thinget vilde gaa ind paa, hvad vi her have foreslaaet, tror jeg nok at turde sige, at der ikke er nogen Bamselighed fra Udvalgets Side for at komme tilbage til en nærmere Specificering af, hvad der i Virkeligheden vilde gaa med. Som det staar her, vil det nærmest falde ind under de Regler, der gives i Lovforslagets § 16, hvor det hedder, at for de i det Offentliges Tjeneste udførte Forretninger tilkommer der Dyrlægen 4 Kr. for hver halve Dag beregnet til 6 Timer. Gaa vi nu ud fra, at en Dyrlæge er i Stand til at efterse 80—100 Kreaturer om Dagen, og han derfor efter § 16 kan erholde 12 Kr., tager jeg ikke meget feil ved at beregne det til ca. 25 Ore pr. Kreatur. Tænke vi nu paa det to Gange aarlige Efterhyn, vil det omtrent komme til at gaa op med det Samme, saa vort Forslag her bryder ikke Principet, og saafremt nogle ærede Medlemmer kunde have Betænkelse ved det, tror jeg at kunne sige, at der ikke fra Udvalgets Side kunde være Noget i Veien for at stille det op paa den Maade. — Dernæst komme vi til en Bestemmelse om, at saafremt et Kreatur af Dyrlægen bliver mistænkt for at være tuberkelugt, skal Eierne være berettiget til at fordre Dyret nedslaaet strax, og saafremt Dyret da ikke befindes at være tuberkelugt, skal Eierne have fuld Erstatning. Det er det Samme, som Ministeren har foreslaaet i Forslaget under Litra b, at naar et Dyr bliver holdt tilbage som mistænkt for at være tuberkuløst, maa det ikke udfikkes eller affendes. Dette mene vi bør ogsaa finde Sted altsaa i de Tilfælde, hvor Dyrlægen mener sig berettiget til at sætte et saadant Brændemærke paa et Kreatur. Viser nu Dyrlægens Formodning sig ikke at være rigtig, vil han derigjennem faae en saadan Næse, at han vil være meget betænkelig ved at gaa hen og brændemærke Kreaturet, uden at han er sikker i sin Sag, og det kan jo blot føre til, at er der et eller andet mistænkelig Kreatur, vil Dyrlægen have det i sin Magt gjennem Politimesteren at forlange, at et saadant Dyr skal affondres en vis Tid, og da maa Sygdommen kunne udbille sig saaledes, at det med afgjort Sikkerhed kan siges, om det lider af Tuberkulose eller ikke. Endringsforslaget under Nr. 17 er stillet af et enkelt Medlem, og jeg skal ikke berøre det, før jeg har hørt det ærede Medlem udtale

sig derom. Endringsforslaget under Nr. 18 hører egentlig sammen med Nr. 16, idet vi der atter komme tilbage til, at naar Foreninger, som mulig maatte danne sig, altsaa en Slags Assuranceforeninger, have indgaaet paa saadanne Bestemmelser, at de erstatte hinanden mulige Tab, navnlig af Tuberkulose, skulle de have Ret til at faae Erstatning af Statskassen. Det er denne Præmie, vi sætte saa megen Pris paa at faae udsat for at modarbejde denne Sygdom saa meget som muligt. Naar det i det sidste Stykke hedder: „For at opnaae Statshjælp skulle dog de paagjældende Foreningers Vedtægter forinden have Indenrigsministerens Godkendelse, ligesom Foreningerne maa underkaste sig de Forskrifter, som Ministeren maatte give for at skaffe sig Sikkerhed for Vedtægternes Overholdelse", have vi antydet i Betænkningen, hvorledes vi have tænkt os, at det skulde fortaas, idet vi have ment, at da saadanne Forsikringsforeninger godt kunde have andre Formaal ved Siden af, kunde Ministeren udfæste en Bekjendtgørelse om de Regler, som Lovforslagets § 10 vil komme til at hjemle ham, og naar disse Regler blive bekjendtgjorte i Lovtidsenden, kunde vedkommende Foreninger henvende sig paa de forfjellige Amtmandskontorer for at faae deres Vedtægter godkendte, saaledes at de hurtigt mulig kunne træde i Virksomhed. Hvad der forøvrigt ligger udenfor denne Paragrafs Bestemmelser som Valg af Bestyrelse og Signende, mene vi er Ting, som ikke behøve Ministerens Godkendelse. Her er af et Mindretal stillet et Underendringsforslag, som jeg heller ikke skal omtale nærmere, førend jeg har hørt, hvorledes det ærede Medlem motiverer sit Forslag, og det Samme gjælder med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 20. — Dernæst komme vi til Endringsforslaget under Nr. 21, stillet af Udvalget, som gaar ud paa at forandre den Sætning: „Amtmanden har at foranstalte" til: „Amtmanden kan paahbyde". Det er jo i Lighed med den nugjældende Lov. Jeg antager ikke, at det vil volde nogen videre Bamselighed. Det angaar nemlig Tilhyn paa Markeder og større Sammenhobninger af Dyr, ved Fællesgræsgange og Dyrskuer paa de nærmere i Lovforslagets § 12 omtalte Maader. Her komme vi igen til det Samme, som er nævnt i § 10, at hvis Dyrlægen ved disse Efterhyn paa Markeder, ved Dyrskuer og Signende finder tuberkelugte Kreaturer, da skal han være berettiget til at sætte det Brændemærke paa Huden imod samme Ret for Eierne til at faae Dyrene nedslaaede for at faae konstateret, om Sygdommen virkelig er tilstede. Der er udenfor Betænkningen stillet et Endrings-